

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 2. november 2022 blev i sag nr. 98095:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Aros Forsikring
Viby Ringvej 4
8260 Viby J

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring. I klageskema af 1/4 2022 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Fortsat Retshjælpsdækning til retssagen, idet sagen ikke er afgjort, og alene skyldes forsikrings-tagers tidligere advokats forsømmelser med aflevering af processkrifter og tidsplan og ikke beror på sagsøgers forhold. Se venligst vedhæftede processkrift ad afvisning.

Forsikringsselskabets nye indsigelser og i den forbindelse afvisning af Retshjælpsdækning må alene tilsidesættes ud fra et forældelsessynspunkt, idet der er tale om den samme sag med det samme indhold og fakta, ligesom Forsikringsselskabet efter Ankenævnet for Forsikring ved kendelse af 4.11.2020 blev tilpligtet at give Retshjælpsdækning, og at selskabet herefter gav retshjælpsdækning til forsikringstager.

Herefter må selskabet have fortabt disse indsigelser, idet samme ses at være forældet, idet forsikringsselskabet i forbindelse med daværende klagesag ikke gjorde samme gældende og derfor kan disse nye indsigelser ikke vågne op på nuværende tidspunkt, idet forsikringstager må have en berettiget forventning om dækning – grundet forsikringsselskabets passivitet – som ses at være retsfortabende."

Selskabet har i brev af 26/4 2022 til nævnet bl.a. anført:

"'Første' retssag

Indledningsvis bemærkes det, at selskabet *har* bevilget retshjælp og udbetalt salær for 'den første' retssag mod Aros Forsikring. Dette i overensstemmelse med den kendelse, som ankenævnet afsagde d. 4. november 2020.

Til orientering skal det oplyses, at 'den første' retssag endte med, at Retten i ... *afviste* sagen, da klagers advokat ikke overholdte de af retten fastsatte frister for indlevering af tidsplan og påstandsdokument, jf. reglerne i retsplejelovens § 360. (**bilag A**).

'Anden' retssag

Selskabet modtog herefter d. 14. februar 2022 en ny retshjælpsansøgning fra klagers nye advokat (**bilag B**).

Det fremgår heraf, at klager har anlagt en ny retssag ved Retten i ... mod Aros Forsikring under andet journalnummer.

Selskabet afviste herefter d. 17. februar 2022 og igen d. 2. marts 2022 at bevilge retshjælp til 'den anden' retssag, jf. **bilag C og D**, og det er selskabets opfattelse, at der fortsat ikke er grundlag for at bevilge retshjælp til 'den anden' retssag, hvilket vil blive uddybet i det følgende.

Erhverv

Selskabet har i relation til 'den anden' retssag og den nye retshjælpsansøgning forbundet hermed gjort gældende, at der ikke kan bevilges retshjælp allerede af den grund, at tvisten er undtaget dækning i medfør af vilkårenes pkt. 5.1, som fastslår følgende:

...

Sagen mod Aros Forsikring udspringer af, at klager udlejede sin bolig til en lejer, som herefter fremlejede boligen til en fremlejetager. Under dette fremlejeforhold er der sket en skade, og Retten i ... skal under 'den anden' retssag forholde sig til, hvorvidt denne skade udgør en dækningsberettigende skade på forsikringen.

Twister opstået under og/eller i forbindelse med udlejning er sædvanligt blevet undtaget dækning i retshjælpsvilkårene efter pkt. 5.1, da tvister i relation til udlejning karakteriseres som erhverv i retshjælpsforsikringens forstand. Denne vurdering af udlejningstvister er i overensstemmelse med ankenævnets praksis herom, jf. eksempelvis AK 96.259 og AK 95.224.

Herefter gør selskabet gældende, at klager ikke er berettiget til retshjælpsdækning, da tvisten er undtaget dækning efter vilkårenes pkt. 5.1 (erhverv).

Det forhold, at selskabet ikke har gjort dette gældende under 'den første' retssag kan ikke bevirke, at selskabet er afskåret fra at gøre undtagelsen gældende i relation til 'den anden' retssag. I den forbindelse skal det fremhæves, at der er tale om en helt ny retssag (anlagt ved et andet værneting), hvor parterne i den civile retssag i sagens natur er berettigede til at rejse nye påstande og gøre nye anbringender gældende. Dette er også sket, da parterne i 'den anden' retssag p.t. afventer en delafgørelse vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt et eventuelt krav mod Aros Forsikring er forældet, hvorfor Retten i ... aktuelt skal forholde sig til andre forhold end tilfældet var under 'den første' retssag anlagt ved Retten i ...

Eftersom det er muligt at fremsætte nye påstande og nye anbringender i 'den anden' retssag parterne imellem, er det bedst stemmende hermed, at selskabet også i relation til 'den anden' retshjælpsansøgning kan foretage en revurdering af sagen, herunder fremsætte nye argumenter, som selskabet ønsker, at ankenævnet forholder sig til. I modsat fald ville selskabets retsstilling kunne blive forringet, såfremt advokater spekulerede i at få sager afvist eller hævet – og derefter genan-

lagt for at frembringe nye beviser mv. – alt med henblik på at stå stærkere i den civile sag, men samtidig forøge omkostningerne på retshjælpsforsikringen.

Dette synspunkt harmonerer tillige bedst med vilkårenes pkt. 8.5, der fastslår, at i tilfælde af anke, skal der anmodes om retshjælp på ny ved selskabet, hvorunder selskabet ved sin sagsbehandling af retshjælpsanmodningen i sagens natur er berettiget til at foretage en selvstændig vurdering af, hvorvidt der er grundlag for at bevilge retshjælp eller ej til ankesagen.

Endelig understøttes dette af, at selskabet har afregnet salær for 'den første' retssag – alt i overensstemmelse med vilkårenes pkt. 10, som fastslår, at salæret skal betales, når tvisten er endeligt afgjort – hvorfor 'den første' retssag betragtes som endeligt afsluttet hermed i relation til retshjælpsdækningen.

Således fastholder Aros Forsikring, at der ikke kan bevilges retshjælp til 'den anden' retssag mod Aros Forsikring, da tvisten har karakter af erhverv og derfor er undtaget dækning efter vilkårenes pkt. 5.1.

Meromkostninger grundet advokats forsømmelse

'Den første' retssag blev som nævnt ovenfor afsluttet ved, at Retten i ... afviste sagen (**bilag A**).

Vilkårene for retshjælpsforsikringen fastslår i pkt. 7.f, at omkostninger, som skyldes forsømmelse fra sikrede eller sikredes advokat (eksempelvis ved manglende fremmøde i retten eller manglende fremlæggelse af relevant bevismateriale), *ikke* er omfattet af retshjælpsforsikringen, medmindre det godtgøres, at forsømmelsen har været uden indflydelse på sagens omkostninger.

'Den første' retssags afvisning er udelukkende begrundet i forsømmelse udvist af klagers første advokat. Dette er der ikke tvist om mellem klager og selskabet.

Selskabet *har* afregnet salær for 'den første' retssag, hvorfor alle omkostningerne forbundet med 'den anden' retssag udgør meromkostninger. Således vil forsømmelsen utvivlsomt få indflydelse på den samlede erstatning, der afregnes under retshjælpsforsikringen, såfremt ankenævnet pålægger selskabet også at bevilge retshjælp til 'den anden' retssag. Særligt i lyset af, at der er fremsat nye påstande og anbringender i 'den anden' retssag, der fordyrer sagen.

Det kan med andre ord ikke komme Aros Forsikring til skade, at klagers første advokat ikke overholdte de af retten fastsatte frister, der bevirkede, at retssagen blev afvist.

Der er i øvrigt ikke noget til hinder for, at klager indleder en ansvarssag mod sin tidligere advokat (eller dennes ansvarsforsikring) for at få dækket et eventuelt tab.

Således gøres det gældende, at selskabet heller ikke skal bevilge retshjælp til 'den anden' retssag, da samtlige omkostninger forbundet hermed udgør meromkostninger grundet klagers første advokats forhold, og sådanne meromkostninger undtager retshjælpsvilkårene direkte i pkt. 7.f.

Bestemmelsen skal sammenholdes med dækningsundtagelsen i vilkårenes pkt. 3.2 og 7.a, der undtager dækning af omkostninger, der ikke er afholdt med rimelig grund, jf. nærmere herom nedenfor.

Kravet om rimelig grund til proces

Vilkårenes pkt. 3.2 og 7.a fastslår, at omkostninger, der ikke er afholdt med rimelig grund, ikke er dækket af retshjælpsforsikringen.

Således kan hele sagen, enkelte retsskridt eller bestemte udgifter være urimelige og dermed undtaget fra retshjælpsforsikringen.

Som anført indledningsvist i selskabets bemærkninger til 'den anden' retssag, har selskabets retshjælpstilsagn kun bindende virkning for én retssag (i én instans), og derfor har selskabet ret til – i tilfælde af, at sagen hæves, afvises, ankes mm. – at revurdere sagen og på det nu foreliggende grundlag afgøre, om der er rimelig grund til at føre sagen, eller om hele sagen/enkelte proces-skridt ikke vil være afholdt med rimelig grund.

I første række gør selskabet herefter gældende, at et eventuelt krav på forsikringsdækning nu er forældet, hvorfor der af denne grund ikke er rimelig grund til proces. Der henvises til indholdet i **bilag E og F**.

I anden række gør selskabet gældende, at samtlige omkostninger forbundet med 'den anden' retssag ikke er afholdt med rimelig grund, da sagen kunne have været afgjort under 'den første' retssag, såfremt klagers første advokat havde overholdt fristerne fastsat af retten.

Under henvisning til det ovenfor anførte skal selskabet fastholde, at selskabet er berettiget til at revurdere sagen, og at der ikke er grundlag for at bevilge retshjælp til 'den anden' retssag af de grunde, der er anført i dette partsindlæg."

Klagerens advokat har i brev af 20/6 2022 til nævnet bl.a. anført:

"PÅSTAND:

Retssagen for Retten i ... under sagsnr. ... er ikke forældet.

SUPPLERENDE SAGSFREMSTILLING:

Retten har nu truffet afgørelse i sagen. Jeg uploader i den forbindelse Rettens kendelse af 8.6.2022.

Som det fremgår, så giver Retten i ... forsikringstager medhold i, at sagen ikke er forældet, og at forsikringstager har forfulgt sit krav indenfor rimelig tid.

Af Rettens præmisser på s. 30 fremgår det: **'Sagsøgte har tiltrådt, at sagsanlægget den 12. marts 2020 ville afbryde forældelsen.'**

Rettens bemærkninger må vurderes at have det meningsindhold, at henset til at Aros Forsikring ikke på tidspunktet for anlæggelsen af sagen for Retten i ... ikke gjorde forældelse gældende, da afskæres Aros Forsikring fra at gøre dette anbringende gældende nu ud fra princippet om retsfor-tabende passivitet.

Som det fremgår af mit uploadede bilag 29, ligeledes fremlagt af Aros – som bilag D. Det forudsættes, at bilagene er identiske.

I bilagene anføres det af skadeschef ... på s. 1:

'I relation til den anden retssag kan jeg ikke bevillige retshjælpsdækning, og det er allerede fordi, at tvisten relaterer sig til erhverv, og dermed falder ind under undtagelsesbestemmelserne i vilkårenes pkt. 5.1.'

På samme side præciseres det: ***'Denne afvisningsgrund blev ikke gjort gældende i ankenævns sagen vedrørende den første retssag.'***

Ud fra princippet om retsfortabende passivitet så har Aros Forsikring haft rig mulighed for at gøre denne afvisningsgrund gældende. Dette er ikke sket.

Aros Forsikring bør derfor tilpligtes at give retshjælpstilsagn i overensstemmelse med den tidligere Ankenævns sag ved kendelse afsagt den 4. november 2020, hvor flertallet fandt, at klager havde rimelig grund til at føre proces.

Processuelle meddelelser

Henset til at Aros Forsikring har stillet klager uden retshjælpsdækning og i den forbindelse påført klager ekstra advokatombudsninger ved nærværende klagesag, bør Aros Forsikring pålægges at betale klagers advokatombudsninger.

Det fremhæves i den forbindelse, at Aros Forsikrings nye anbringender vedrørende forældelse og retshjælpsbetingelser er juridiske problemstillinger, som klager ikke har nogen uddannelsesmæssige forudsætninger for at svare på uden bistand af advokat.

Det fremhæves i den forbindelse videre, at også Retten i ... gav klager medhold i, at sagen ikke er forældet. Der henvises i den forbindelse til kendelsen, som er 34 sider lang, hvori parternes anbringender er gengivet.

Henset til den betydelige skriftsveksling og juridiske problemstillinger uden relation til sagens materialitet, har jeg haft et betydeligt tidsforbrug og i nærværende klagesag har jeg opgjort mit salær til 8.750 kr. plus moms."

Selskabet har i brev af 30/6 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Aros Forsikring fastholder, at der ikke er grundlag for at bevilge retshjælp til den nye retssag anlagt ved Retten i ...

Selskabet skal fortsat henvise til, at tvisten er undtaget dækning efter vilkårenes pkt. 5.1, da der er tale om en erhvervsmæssig tvist, jf. fast praksis ved ankenævnet illustreret ved AK 96.259 og AK 95.224.

Det er centralt at få fremhævet, at tvisten, der verserer ved Retten i ..., udspringer af et udlejningsforhold, og at ejendommen har været udlejet i sin helhed.

Vilkårenes pkt. 5.1 fastslår følgende:

...

Klager kan således ikke, når der henses til aftalegrundlaget parterne imellem (vilkårene for retshjælpsforsikringen), have haft en berettiget forventning om, at retshjælpsforsikringen dækker tvister, der vedrører erhvervsudøvelse.

Derudover skal det igen bemærkes, at selskabet har stået ved sit tilsagn om dækning af omkostningerne forbundet med den første retssag anlagt ved Retten i ..., desuagtet at selskabet burde have meddelt afslag, da også denne retssag vedrørte udlejningsforholdet, som er direkte omfattet af dækningsundtagelsen om erhverv i pkt. 5.1.

Nærværende afslag på retshjælp vedrører således alene yderligere dækning i relation til den nye retssag anlagt ved Retten i ...

Da der ikke – i relation til en ny retssag – foreligger begrænsninger for, hvilke undtagelser, selskabet kan gøre gældende, er selskabet fuldt ud berettiget til selvstændigt at tage stilling til, om der kan bevilges retshjælp eller ej, herunder vurdere om en relevant undtagelse finder anvendelse. Dette stemmer i øvrigt bedst overens med, at parterne – i den civile retssag – også er fuldt ud berettiget til at fremsætte nye påstande og anbringender, hvilket forældelsesproblematikken blot er et eksempel på.

Det forhold, at selskabet ikke har fået medhold i sin forældelsespåstand fremsat under den nye retssag ved Retten i ..., ændrer ikke herved.

Herudover gør selskabet også fortsat gældende, at omkostningerne til den nye retssag, der p.t. verserer ved Retten i ... udgør meromkostninger forårsaget af forsømmelse fra klagers tidligere advokat, og sådanne meromkostninger er direkte undtaget i medfør af vilkårenes pkt. 7.f, idet selskabet skal bemærke, at klager har bevisbyrden for, at forsømmelsen har været uden indflydelse på de samlede omkostninger, og denne bevisbyrde har klager ikke løftet.

Herved overlapper bestemmelsen i vilkårenes pkt. 7.f med bestemmelsen i pkt. 7.a, vedrørende omkostninger, der ikke er afholdt med rimelig grund.

I forlængelse heraf bemærkes det, at hvis ankenævnet pålægger selskabet at yde retshjælpsdækning til den nye retssag, vil klagers tidligere advokats forsømmelse de facto have indflydelse på de samlede omkostninger, da selskabet i så fald skal afregne salær for to retssager vedrørende samme problematik, som i øvrigt fordyres af nye påstande og anbringender mv., og hensynet bag bestemmelsen i vilkårenes pkt. 7.f sammenholdt med pkt. 7.a må utvivlsomt have været, at sådanne meromkostninger ikke kan komme selskabet til last.

Det er således selskabets opfattelse, at spørgsmålet om meromkostningerne forårsaget af forsømmelse udvist af klagers tidligere advokat henhører under advokatmyndighederne (og domstolene) samt advokatens ansvarsforsikring.

På dette grundlag skal selskabet således fastholde sit afslag på at yde retshjælpsdækning til den nye retssag, der verserer ved Retten i ..., jf. vilkårenes pkt. 5.1, pkt. 7.f smh.m. pkt. 7.a, og selskabet afventer herefter ankenævnets afgørelse vedrørende denne retshjælpstvist."

Ankenævnet for Forsikring

7.

98095

Klagerens advokat har i brev af 18/8 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet henviser i sine indlæg af 26.4.2022 samt i indlæg af 30.6.2022 til de samme afgørelser fra Ankenævnet, som vedrører klagesager om udlejning.

Afgørelserne AK 96.259 samt AK 95.224 har stort set den samme problemstilling, hvor klager ønskede at opsig sin lejer. Retshjælpsdækning blev ikke imødekommet, idet udlejning blev vurderet som erhvervsudøvelse, og derfor omfattet af undtagelserne i retshjælpsbetingelserne.

Lige bør behandles lige og ulige bør behandles ulige

Er der i nærværende sag overhovedet tale om en tvist, som udspringer af et lejeforhold?

Aros Forsikring påstår i sit indlæg af 26.4.2022 på s. 2, at forsikringstagers lejer, som anført i lejekontrakten (bilag 1) har fremlejet ejendommen til en fremlejetager.

Kendelse 95014

Jeg henviser i den forbindelse til Ankenævnets egen afgørelse i kendelse 95014 af 4.11.2020 (tidligere uploadet på portalen), hvor Aros Forsikring blev tilpligtet til at yde retshjælpsdækning til forsikringstager. I denne kendelse henviser Ankenævnets flertal til mindretallets bemærkninger i den oprindelige afgørelse AK 91.647 af 3. juni 2019:

'Nævnets mindretal fandt, at klageren havde været udsat for et dækningsberettigende hærværk. Mindretallet fandt endvidere, at selskabet ikke havde bevist, at lejerens havde forestået eller medvirket til cannabisproduktionen.

Der blev blandt andet lagt vægt på, at lejerens hverken var sigtet, tiltalt eller dømt. Mindretallet fandt herefter, at gerningsmand 1 og 2 ikke har haft lovlig adgang til ejendommen. Der er blandt andet lagt vægt på, at det fremgik af lejekontrakten, at det lejede må ikke uden udlejers skriftlige samtykke benyttes til andet end: Ejendommens samlede areal benyttes til beboelse, og at det fremgår af kontraktens § 11, at 'fremleje eller udlån af det lejede er ikke tilladt, hverken helt eller delvist'.

Klageren har ikke samtykket til anden benyttelse end beboelse og har ikke givet gerningsmand 1 og 2 lovlig adgang til ejendommen. Der henvises i øvrigt til lejelovens §§ 25 og 26. Mindretallet finder derfor, at selskabet skal anerkende, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende hærværk'.

Bevismangel

Som det fremgår ovenfor, så er der allerede taget stilling til sagens materialitet vedrørende det påståede fremlejeforhold, idet Ankenævnet henviser i deres kendelse af 4.11.2020, at de som mindretallet den 3. juni 2019 (som i øvrigt udgjorde 40 procent af Ankenævnets sammensætning) ikke mente, at selskabet havde løftet bevisbyrden for, at der overhovedet var tale om fremleje samt at selskabet heller ikke havde løftet bevisbyrden for, at de dømte havde nogen forbindelse til forsikringstager, lejer eller tilknytning til lejers husstand. Ankenævnet konkluderede derfor i kendelsen fra 2020, nøjagtig som mindretallet i 2019, at de dømte personer for [cannabis]produktionen ikke havde haft lovlig adgang til ejendommen, og derfor heller ikke kunne være omfattet af Lejelovens § 25 og § 26.

Bevisbyrden for fremlejeforhold ej løftet

Ankenævnet har i to tidligere kendelser fremhævet, at bevisbyrden ikke er løftet af selskabet for det påståede fremlejeforhold. Allerede fordi selskabet ikke har løftet bevisbyrden for et fremlejeforhold, er bevisbyrden derfor heller ikke løftet for, at tvisten udspringer af erhvervsudøvelse, og derfor kan selskabet ikke afvise retshjælps tilsagn med henvisning til undtagelserne for dækning.

En påstand er bare en påstand, det afgørende bør være, hvorvidt selskabet har løftet bevisbyrden og dokumenteret sin påstand.

Ingen nye oplysninger

Siden Ankenævnets afgørelse fra 2020 har selskabet ikke fremlagt nogen nye oplysninger i retssagen for Retten i ..., retssagen for Retten i ... eller i nærværende sag, som dokumenterer deres påstand om et fremlejeforhold. Derfor er der fortsat tale om en udokumenteret påstand.

Tvisten udspringer ikke af lejeaftalen

Skaden og den efterfølgende tvist er opstået som følge af, at for forsikringstager ukendte gerningsmænd har tilegnet sig forsikringstagers ejendom, og disse dømte gerningsmænd har herefter haft en [cannabis]produktion i ejendommen.

Selskabet har fortsat ikke fremlagt nogen dokumentation for, hvordan gerningsmændene er kommet i besiddelse af forsikringstagers ejendom. Denne tilegnelse og efterfølgende [cannabis]produktion kunne være sket uagtet om, der havde været et lejeforhold eller ej.

Bilag fra retssagen

For god ordens skyld fremlægger jeg bilag 5 og bilag 16 fra den verserende retssag. Bilag 16 er en mailkorrespondance med politiassistent ... og advokat ..., hvori politiassistenten bekræfter, at det var politiets klare opfattelse, at hverken forsikringstager eller lejer havde noget kendskab til, medvirkede eller på anden måde del i [cannabis]produktionen på ejendommen. Politiassistenten svarer endvidere nej til, at der var nogen rimelig grund til ransagning, sigtelse, anholdelse eller andre efterforskningsskridt mod forsikringstager eller lejer.

Jeg fremlægger endvidere bilag 5, som er en mailkorrespondance mellem politiassistent ... og advokat ..., heri oplyser pa.:

- Den anholdte ved politiindsatsen, [den anholdte] opholdt sig ulovligt i huset og ulovligt i Danmark (s.1)
- Der boede ikke andre end anholdte i huset
- Politiet fandt ingen effekter fra lejer i huset

Det er i skrivende stund fortsat uvist, hvordan de omhandlende og dømte gerningsmænd satte sig i besiddelse af ejendommen, men som det ses, så mener politiet heller ikke, at forsikringstager på nogen måde har været involveret. Forsikringstager har heller ikke fået ransaget sin daværende bopæl eller som det mindste fået sigtedes rettigheder. Det ville jo have været naturligt, nødvendigt og obligatorisk, hvis politiet havde nogen form for mistanke om, at hun skulle være involveret i produktionen. Penge fra samme produktion bør og bliver sædvanligvis beslaglagt og konfiskeret, og denne kapital kan ikke indsættes ens bankkonto, og forefindes oftest på de involveredes domiciler.

Sammenfattende ses Aros Forsikring heller ikke i nærværende sag at have løftet bevisbyrden for, at afvisningen af retshjælp kan henvises til betingelserne for undtagelse for dækning, idet selskabet ikke har løftet bevisbyrden for, at tvisten udspringer af selve lejeforholdet, som Nævnet klart lægger til grund i sine tidligere afgørelser AK 96.259 samt AK 95.224, hvor der uden tvivl er tale om tvister vedrørende selve lejeforholdet.

Meromkostninger grundet advokats forsømmelser

Det er uklart for undertegnede, hvad selskabet ønsker at gøre gældende i dette afsnit. Såfremt selskabet har betalt advokat ... for sin bistand i sagen for Retten i ..., må dette bero på selskabet egen vurdering og omkostning.

Aftaleretligt ses advokat ... at have indtrådt i et aftaleforhold med Aros Forsikring ved retshjælpsdækningen. Derfor bør det være op til Aros Forsikring, hvorvidt der skal reklameres over ydelsen og herunder størrelsen af et eventuelt salær til advokat ...

Som oplyst på s. 3 i selskabets indlæg fra april 2022 er der ingen tvivl fra selskabets side om, at advokatens forsømmelser var skyld i afvisning af sagen. Det kan oplyses, at en advokats ydelser vurderes som tjenesteydelser og analogt er underlagt Købelovens bestemmelser. Henset til at sagen blev afvist netop på baggrund af advokatens forsømmelser jf. bilag A fremlagte af Aros Forsikring i nærværende sag, så mener undertegnede, at selskabet uden videre kunne have nægtet at betale nogen form for salær. Der er herefter flere muligheder for sagens videre forløb. Advokaten kunne herefter have klaget til Advokatsamfundets Responsumudvalg som vurderer advokaters klager over salærafgørelser fra forsikringsselskaber: Men alene ved en stedmoderlig gennemgang af retsbogen vedrørende afvisning bilag A, kan en forbruger også konstatere, at denne ikke har fået nogen form for ydelse fra advokat Der henvises i den forbindelse til forsikringstagers meddelelse til Retten jf. bilag 25. Det kan i den forbindelse oplyses, at forsikringstager ikke opfylder betingelserne for fri proces, men at forsikringstager ikke har betalt selvrisko for eventuelle salæromkostninger til advokat ..., ligesom ... i øvrigt har afstået fra salær i sin korrespondance med forsikringstager, som dokumenteret ved bilag 26 s. 2.

Advokat ... ville næppe havde fået medhold ved Responsumudvalget i, at Aros Forsikring var forpligtet at betale for en ydelse, som de ikke kan vurderes at have modtaget.

Derfor ses denne omkostningsdrøftelse unødvendig og uforståelig for undertegnede, idet den vedrører et aftaleforhold mellem advokat ... og Aros Forsikring. Afslutningsvis kan det tilføjes, at Aros Forsikring på eget initiativ har fordyret processen ved sit forældelsesanbringende for Retten i ..., som selskabet ikke fik medhold i.

Processuelle meddelelser

I forbindelse med den fra Ankenævnet for Forsikrings ønskede anonymisering kan det oplyses, at jeg har udtaget s. 2 i politiets fotomappe, idet det ikke har kunne lade sig at bortredigere den anholdtes navn elektronisk. Erfaringsmæssigt er det ikke tilstrækkeligt med sort overstregningstusch, idet navnet fortsat kan ses, og såfremt jeg herefter skal printe siden – så vil fotobilaget være af så dårlig kvalitet, at det kan være lige meget. Det kan oplyses, at på side 2 – er der to fotos fra køkkenet, hvor den anholdte fremgår. Politiet har selv i deres rapporter benævnt den anholdte på ejendommen ... – som ..., hvorfor jeg i de øvrige bilag også har kaldt den anholdte for ..., idet meningsindholdet i bilaget ellers ville gå tabt.

Lejeren som forsikringstageren havde udlejet ejendommen til, og som angivet i lejekontrakten bilag 1, har jeg benævnt kontraktretlig lejer under anonymiseringen, således at der kan sondres mellem, hvem der refereres til.

Jeg har også været nødt til at udtage s. 2 i bilag 5, idet det ikke har kunne ladet sig gøre at anonymisere i fuldt omfang.

Aros Forsikring har fuld tilgang til alle bilag på Retssagsportalen i uredigeret version.

Henset til at Aros Forsikring har stillet klager uden retshjælpsdækning og i den forbindelse påført klager ekstra advokatomkostninger ved nærværende klagesag, bør Aros Forsikring også pålægges at betale klagers advokatomkostninger i forbindelse med nærværende klagesag.

Det fremhæves i den forbindelse, at Aros Forsikrings nye anbringender vedrørende forældelse og retshjælpsbetingelser er juridiske problemstillinger, som klager ikke har nogen uddannelsesmæssige forudsætninger for at svare på uden bistand af advokat.

Der henvises endvidere til selskabets fastholdelse af, at der er nu skulle være tale om en tvist, der udspringer af et erhvervsforhold, selvom det tidligere ved Ankenævnets afgørelse af 3.11.2020 er afgjort, at Ankenævnet ikke fandt, at selskabet havde løftet bevisbyrden for denne påstand. Så fastholdes det endnu engang fra selskabet, at retshjælpsdækningen er omfattet af undtagelserne grundet erhvervsforhold. Men tvisten vedrører netop ikke aftaleforholdet mellem lejer og forsikringstager og kan derfor ikke vurderes som omfattet af undtagelsesbestemmelserne for retshjælpsdækning.

Den betydelige varighed og skriftsveksling i sagen, anonymisering af bilagsmateriale fra retssagsportalen, fremlæggelse af yderligere dokumenter og gennemgang af juridiske problemstillinger, som Ankenævnet ses allerede at have taget stilling til ved tidligere kendelse, har medført et betydeligt tidsforbrug og i nærværende klagesag har jeg foreløbig opgjort mit salær til 13.750 kr. plus moms."

Selskabet har i brev af 30/8 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Det er fortsat selskabets opfattelse, at tvisten er undtaget dækning, jf. vilkårenes pkt. 5.1 om erhverv/ bierhverv. Det skal i den forbindelse understreges, at undtagelsen i vilkårene *ikke* stiller krav om, at aktiviteten direkte er knyttet til klagers erhverv/bierhverv, men blot at aktiviteten har 'karakter af', 'forbindelse med' eller 'udspringer af' klagers erhverv/bierhverv.

Det kan lægges til grund, jf. bl.a. vedlagte bilag fra politiet, at klager havde lejet hele sin bolig ud til et par, og at klager ikke havde haft kontakt med dette par i ca. 1 år, da klager blev bekendt med [cannabis]produktionen på ejendommen, og da klager (formentlig) også blev bekendt med fremlejeforholdet.

Selskabet antager, at klager har fået betaling for udlejningen i hele perioden, og der er fortsat ikke fremlagt oplysninger om, at der skulle have været tale om 'nødudlejning' eller lignende.

Det forhold, at klager ikke var bekendt med hverken [cannabis]produktionen eller fremlejeforholdet, kan ikke ændre ved, at tvisten har karakter af, forbindelse med eller i øvrigt udspringer af kla-

gers udlejning af ejendommen i sin helhed, hvorved undtagelsen i vilkårenes pkt. 5.1 finder anvendelse.

Selskabet skal også hermed bekræfte, at der er sket salærafregning for den første retssag overfor advokat ..., jf. vedlagte bilag, og at denne retssag og tilhørende retshjælpssag således er endeligt afsluttet. Det er også fortsat selskabets opfattelse, at klager i relation til de meromkostninger, der er forbundet med førelse af en ny retssag, må rejses overfor advokat ... og dennes ansvarsforsikring – og ikke selskabet, hvor klager har tegnet sin retshjælpforsikring.

Endelig skal selskabet afvise at være forpligtet til at betale for advokatbistand til klager som led i behandlingen af denne nye retshjælpssag, dels fordi selskabets sagsbehandling og retshjælpsdækning i relation til den første retssag allerede har gået udover, hvad vilkårene foreskriver, og dels fordi klagers advokats bistand ikke har bestået i mere og andet, end hvad klager selv kunne have gjort; at klage til Ankenævnet for Forsikring."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af nævnets kendelse 91647 af 3/6 2019 fremgår bl.a.:

"Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at der er begået hærværk på den forsikrede ejendom. Hun har anført, at ejendommen var udlejet, at udlejer i strid med lejekontrakten overdrog ejendommen til personer, som begik hærværk, og at hærværksmændenes adgang til ejendommen derfor ikke har været lovlig. Hun kræver dækning for sine udgifter på 299.106,21 kr. med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24 samt rimelige og nødvendige omkostninger til advokatbistand, jf. forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3.

Af lejekontrakten mellem klageren/udlejer og lejeren fremgår det, at fremleje eller udlån af det lejede er ikke tilladt, hverken helt eller delvist, og at det lejede – uden udlejers skriftlige samtykke – ikke på benyttes til andet end beboelse.

Politiet ransagede den 13/9 2016 ejendommen, som blev brugt til cannabisproduktion. Hele første salen og kælderen var indrettet med [cannabis]planter, lys, varme og ventilation, og vinduerne var dækket til med sort plastik. Gerningsmand 1, der befandt sig i ejendommen, samt gerningsmand 2 blev kendt skyldige for overtrædelse af flere forhold i forbindelse med produktionen. Lejer er hverken blevet sigtet, tiltalt eller dømt for at have forestået eller medvirket til cannabisproduktionen.

Selskabet har afvist dækning under henvisning til, at forsikringen ikke dækker 'hærværk begået af de sikrede, medhjælp, ejendommens beboere, lånere, lejere og andre med lovlig adgang til forsikringstagerens private område', jf. forsikringsbetingelsernes punkt 16.1.3. Selskabet har anført, at skaderne ikke er pludselige, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 16.2.6. Selskabet har tillige afvist dækning under henvisning til, at 'de anmeldte skader på ejendommen ... ikke kan anses som skader i forsikringsretlig forstand – lejemålet er behandlet på en uforsvarlig måde, og der kan derfor eventuelt være tale om misligholdelse af forpligtelser i lejeforholdet'.

Nævnet har fået forelagt fotos, hvoraf der ses omfattende skader på gulve, etageadskillelser og lofter, køkkenskabe, køkkenbordplade og mur, hvor der er trukket ledninger og ventilationskanaler igennem.

Af sms af 18/9 2016 fra lejer fra et udenlandsk nummer fremgår det blandt andet, at 'jeg rejser til [udlandet]. Jeg har fremløje huset til en ven. Jeg har nogen lave i [udlandet]. Jeg kommer tilbage om 1 par måneder'.

Det fremgår af sms af 24/9 2016 fra lejer fra et udenlandsk nummer, at 'jeg ked af det for at høre om det. Jeg er rigtigt chok. Jeg ved ikke om De har lav noget ulovligt derinde. Du må gerne lave sagt op papir og send til mig nu. Adresse i [udlandet]'.

Af mail af 4/10 2017 fra politimand 1 til klageren fremgår det blandt andet, at 'vi kunne ved aktivering på gerningsdagen konstatere, at en [gerningsmand 1] boede ulovligt i huset og opholdt sig ulovligt i DK. Det kunne ydermere ved nærmere undersøgelse konstateres, at den lejer af huset ikke var til stede eller på nogen måde havde personlige ejendele, papirer, tøj eller lignende på stedet. Det var med sikkerhed [gerningsmand 1] der boede alene i huset. [Gerningsmand 1] passede huset og den meget organiserede [cannabis]produktion på alle tre etager. Der var flere steder i huset presenninger på gulvene, hvorpå der sås blankt vand, grundet indendørs vandingsanlæg, samt en luftfugtighed helt udover det sædvanlige blandt andet pga. varmelamper'.

Nævnets flertal udtaler:

Det bemærkes indledningsvist, at det er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af det krav, hun har rejst. Det er derfor klageren, der skal bevise, at hun har været udsat for en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Efter en samlet vurdering finder flertallet, at klageren ikke har bevist, at hun har været udsat for et dækningsberettigende hærværk.

Flertallet har blandt andet lagt vægt på, at lejeren i sms af 18/9 2016 fra har oplyst, at 'Jeg er ikke hjem. Jeg rejser til [udlandet]. Jeg har fremløje huset til en ven', og at nævnet – som sagen foreligger oplyst – må lægge til grund, at det er denne ven, der har forestået eller medvirket til cannabisproduktionen. Flertallet finder, at vennen – uanset hvad der måtte være aftalt i lejekontrakten mellem klageren og lejeren og uanset lejelovens §§ 25-26 – i relation til forsikringsbetingelsernes punkt 3 herefter er at anse som en person, der havde 'lovlig adgang' til forsikringsstedet, idet det bemærkes, at vennen efter straffelovens regler ikke ville kunne straffes for at have skaffet sig ulovlig adgang til den pågældende bygning. Den omstændighed, at der foregik ulovlig cannabisproduktion i bygningen, kan ikke føre til anden vurdering,

Det bemærkes, at lejemålet er blevet behandlet på uforsvarlig måde af vennen, og at lejeren har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til lejeforholdet. Klageren bør derfor i stedet rette et erstatningskrav mod lejeren, som har handlet i strid med lejeaftalen og lejelovens §§ 25 og 26 ved – uden samtykke fra klageren – at have videreudlejet lejemålet til en ven.

Flertal let finder i øvrigt, at klageren ikke har bevist, at skaderne er dækket efter forsikringsbetingelsernes øvrige regler – herunder om pludselig skade, idet cannabisproduktionen og de bygningsændringer og -beskadigelser, der er en følge af cannabisproduktionen, må anses for sket over tid og således ikke 'øjeblikkelig og uventet'.

Det kan derfor ikke kritiseres, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Det fremgår af forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, at sikrede i forbindelse med udenretlig fremsættelse og opgørelse af krav kan kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af selskabet.

Flertallet finder, at sagens karakter eller selskabets sagsbehandling ikke har nødvendiggjort omkostningerne til advokat. Der er derfor ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at dække klagerens advokatomkostninger.

Nævnets mindretal udtaler:

Efter en gennemgang af sagen og efter en samlet vurdering finder mindretallet, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende hærværk.

Der er herved blandt andet lagt vægt på, at det af de fremlagte fotos ses omfattende skader, hvor der er trukket ledninger og ventilationskanaler igennem flere konstruktioner, samt at skaderne på ejendommen er begået i forbindelse med ulovlig cannabisproduktion. Mindretallet finder herefter, at skaderne er forvoldt 'med vilje og i ond hen si gt', jf. forsikringsbetingelsernes punkt 16.1.3.

Spørgsmålet er herefter, om forholdet falder ind under forsikringsbetingelsernes undtagelsesbestemmelse, hvoraf det fremgår, at forsikringen ikke dækker 'tyveri og hærværk begået af de sikrede, medhjælp, ejendommens beboere, lånere, lejere og andre med lovlig adgang til forsikringstagerens private område'. Det er selskabet, der skal bevise, at forholdet er omfattet heraf.

Efter en gennemgang af sagen finder mindretallet, at selskabet ikke har bevist, at lejeren har forestået eller medvirket til cannabisproduktionen. Der er blandt andet lagt vægt på, at han hverken er sigtet, tiltalt eller dømt.

Mindretallet finder herefter, at gerningsmand 1 og 2 ikke har haft lovlig adgang til ejendommen. Der er blandt andet lagt vægt på, at det fremgår af lejekontrakten, at 'det lejede må ikke uden udlejers skriftlige samtykke benyttes til andet end: ejendommens samlede areal benyttes til beboelse', og at det fremgår af kontraktens § 11, at 'fremleje eller udlån af det lejede er ikke tilladt, hverken helt eller delvist'. Klageren har ikke samtykket til anden benyttelse end beboelse og har ikke givet gerningsmand 1 og 2 lovlig adgang til ejendommen. Der henvises i øvrigt til lejelovens §§ 25 og 26.

Mindretallet finder derfor, at selskabet skal anerkende, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende hærværk. Som sagen foreligger oplyst, er der ikke fornødent grundlag til at tage stilling til de enkelte poster, som klageren kræver erstatning for.

Mindretallet finder, at selskabet skal betale en del af klagerens advokatomkostninger, idet advokatens indsats i sagen har bidraget væsentligt til blandt andet at fremskaffe de nødvendige bevisligheder. Beløbet kan efter et samlet skøn fastsættes til 10.000 kr. inklusive moms.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet"

Af nævnets kendelse 95014 af 4/11 2020 fremgår bl.a.:

"Nævnet udtaler:

Klageren har ansøgt om retshjælpsdækning til en anlagt retssag mod selskabet, idet selskabet har afvist at yde dækning for en anmeldt hærværksskade på den forsikrede ejendom, som var udlejet. Hun har blandt andet anført, at lejereren i strid med lejekontrakten overdrog ejendommen til personer, som begik hærværk, og at hærværksmændenes adgang til ejendommen derfor ikke har været lovlig. Spørgsmålet om selskabets afslag på at yde dækning for skaderne har tidligere været behandlet af nævnet i kendelse 91647 af 3/6 2019, hvor nævnets flertal gav selskabet medhold.

...

Selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning til, at klageren kan få afprøvet nævnets kendelse ved domstolene. Selskabet har blandt andet anført, at der ikke er rimelig grund til at føre retssagen og har henvist til nævnets kendelse, hvor klageren ikke fik medhold.

Klageren har blandt andet anført, at 'forsikringstager bør tilkendes retshjælpsdækning, idet forsikringstager ikke kun har en rimelig grund til at føre proces, men også en overvejende sandsynlighed for at få medhold, idet hun også i henhold til Nævnets mindretal på 40 procent har været udsat for en dækningsberettigende skade, ligesom Aros Forsikring ikke har løftet bevisbyrden for, at forholdet er omfattet af undtagelserne for dækning'. Klageren har endvidere anført, at 'Sagsomkostningerne bør fastsættes til minimum 20.000 kr. inkl. moms på baggrund af sagens meget lange forløb og betydelige skriftsveksling, ligesom jeg har været nødt til at sætte mig ind i sagen endnu engang særligt grundet dens lange forløb, hvorfor det ikke har været muligt at have sagens detaljer present. Jeg har herudover haft yderligere betydeligt skriftsveksling og korrespondance med Nævnet og mine klienter samt møde med klienter, som selv sagt har været bekymrede for at føre en sag uden at være sikre på retshjælpsdækning til sagen, hvilket vi generelt ikke anbefaler'.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at selskabet ikke har været berettiget til at afvise at yde retshjælpsdækning til retssagen under henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at indbringe sagen for domstolene.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at nævnets mindretal i sag 91647 fandt det bevist, at klageren havde været udsat for et dækningsberettigende hærværk, og at selskabet ikke havde bevist, at forholdet faldt ind under forsikringsbetingelsernes undtagelsesbestemmelse, hvoraf det fremgår, at forsikringen ikke dækker 'tyveri og hærværk begået af de sikrede, medhjælp, ejendommens beboere, lånere, lejere og andre med lovlig adgang til forsikringstagerens private område'.

Nævnet har også lagt vægt på, at der er tale om en problemstilling, hvor der også tidligere har været dissens i nævnet vedr. et tilsvarende spørgsmål, jf. nævnets afgørelse i sag 84283.

Nævnet finder på baggrund heraf, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene.

Nævnet finder ikke grundlag for at pålægge selskabet at afholde klagerens advokatomkostninger i videre omfang end, hvad der følger af retshjælpsforsikringsbetingelserne.

Nævnet bemærker i den forbindelse, at det fremgår af § 23, stk. 3, i nævnets vedtægter, at ingen af parterne skal betale omkostninger ved tvistsløsningsbehandlingen til den anden part.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Aros Forsikring, skal anerkende, at selskabets afslag på at yde retshjælpsdækning til retssagen er uberettiget. Selskabet skal derfor genoptage sagsbehandlingen og skal yde retshjælpsdækning i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne.

Klagegebyret tilbagebetales."

Af retsbog med afvisning af sag fremgår bl.a.:

"Kendelse:

På baggrund af ovenstående må det lægges til grund, at advokat ... havde tilstrækkeligt tid til at udarbejde påstandsdokument m.v., idet han overtog sagen allerede den 10. september 2021, og at han var gjort bekendt med udeblivelsesvirkningerne af et for sent fremsendt påstandsdokument.

Efter retsplejelovens § 360, stk. 5, afviser retten sagen efter § 360, stk. 1, såfremt endeligt påstandsdokument ikke indleveres rettidigt, når retten har angivet, at manglende efterkommelse af pålægget kan medføre udeblivelsesvirkning. Herefter og når henses til, at advokat ... gentagne gange har overskredet de af retten fastsatte frister, og til sagsøgt holdning til spørgsmålet om afvisning, samt til at advokat ..., da fristen for indlevering af påstandsdokument på ny blev overskredet den 14. januar 2022, ikke bad om yderligere forlængelse af fristen grundet sygdom, finder retten, at der ikke foreligger sådanne forhold som nævnt i § 360, stk. 7, hvorefter retten undtagelsesvis kan undlade at afvise sagen, heller ikke selvom den seneste fristoverskridelse eventuelt skyldes sygdom. Herefter og idet det af advokat ... anførte i skrivelsen af 20. januar 2022 ikke kan føre til et andet resultat, idet det bemærkes, at hovedforhandlingen er den 26. januar 2022, finder retten på denne baggrund, at sagen skal afvises, idet fristen for indlevering af påstandsdokument er overskredet, **hvorfor bestemmes**

Sagen afvises."

Af vilkår for retshjælpsforsikring 2016 fremgår bl.a.:

"3. Hvad dækker retshjælpsforsikringen

...

3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter selskabets opfattelse ikke er rimelig grund, skal selskabet begrunde det.

...

5. Hvilke tvister er ikke dækket

Følgende tvister er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

5.1 Tvister i forbindelse med sikredes erhvervsudøvelse

Ved erhvervsudøvelse forstås enhver aktivitet, uanset tab eller gevinst, der har karakter af, forbindelse med eller udspringer af sikredes:

- a) Hovederhverv
- b) Bierhverv (herunder bierhverv med karakter af hobby)
- c) Formuedispositioner i forbindelse med ovenstående aktiviteter
- d) Ansættelsesforhold
- e) Finansiell spekulation

...

7. Hvilke omkostninger er ikke dækket

Følgende omkostninger er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

- a) Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand

...

- f) Omkostninger, som skyldes forsømmelse fra sikrede eller sikredes advokat (eksempelvis ved manglende fremmøde i retten eller manglende fremlæggelse af relevant bevismateriale), medmindre det godtgøres, at forsømmelsen har været uden indflydelse på sagens omkostninger

8. Erstatning, selvrisko og dækningssum

Fastsættelse af erstatning, selvrisko og dækningssum sker efter følgende regler:

...

8.5 Hvis sagen appelleres

Hvis sagen appelleres, gælder ovennævnte dækningssummer for den samlede behandling, medmindre andet er anført af selskabet.

Omkostningerne erstattes særskilt for hver instans med fradrag af eventuel selvrisko – herunder minimumselvrisko for hver instans.

...

10. Hvornår udbetales erstatningen

Advokatsalær betales, når tvisten er endeligt afgjort.

Ved advokatskifte, sker afregning overfor den udtrædende advokat efter aftale med selskabet.

Bliver sagen appelleret, afregnes salæret særskilt efter hver instans.

Øvrige sagsomkostninger betales, når disse er afholdt."

Nævnet udtaler:

Klageren er utilfreds med, at selskabet har afvist retshjælpsdækning til en anlagt retssag mod selskabet. Retssagen angår, hvorvidt selskabet kan afvise at yde dækning for en hærværksskade på den forsikrede ejendom, som var udlejet. Dette spørgsmål har været behandlet af nævnet i kendelse 91647 af 3/6 2019, hvor nævnets flertal gav selskabet medhold. Selskabets afslag på retshjælpsdækning blev behandlet af nævnet i kendelse 95014 af 4/11 2020, hvor nævnet fandt, at selskabet ikke havde været berettiget til at afvise at yde retshjælpsdækning. Selskabet

bevilgede som følge heraf retshjælp. Byretten endte imidlertid med at afvise sagen, idet klagerens advokat ikke havde indleveret påstandsdokument rettidigt. Selskabet har efter det oplyste afregnet salær på 20.000 kr. til klagerens advokat under retshjælpsdækningen for advokatens arbejde med den afviste retssag. Herefter blev retssag mod selskabet anlagt på ny ved en anden byret (nyt værneting), og klagerens nye advokat anmodede om fortsat retshjælpsdækning.

Selskabet har nu afvist retshjælpsdækning til den nye retssag under henvisning til, at tvisten vedrører udlejningsforholdet, som er undtaget dækning, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 5.1 om erhverv. Selskabet har anført, at "Sagen mod Aros Forsikring udspringer af, at klager udlejede sin bolig til en lejer, som herefter fremlejede boligen til en fremlejetager. Under dette fremleje-forhold er der sket en skade, og Retten i ... skal under 'den anden' retssag forholde sig til, hvorvidt denne skade udgør en dækningsberettigende skade på forsikringen", og at "Det forhold, at selskabet ikke har gjort dette gældende under 'den første' retssag kan ikke bevirke, at selskabet er afskåret fra at gøre undtagelsen gældende i relation til 'den anden' retssag. I den forbindelse skal det fremhæves, at der er tale om en helt ny retssag (anlagt ved et andet værneting), hvor parterne i den civile retssag i sagens natur er berettigede til at rejse nye påstande og gøre nye anbringender gældende".

Selskabet har anført, at samtlige omkostninger forbundet med den nye retssag udgør meromkostninger grundet den første advokats forsømmelse, og at sådanne meromkostninger er undtaget dækning, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 7.f. Selskabet har anført, at omkostningerne til den nye retssag ikke er afholdt med rimelig grund.

Klageren har anført, at selskabet ud fra princippet om retsfortabende passivitet har fortabt muligheden for at gøre undtagelsen vedrørende erhverv gældende, idet selskabet har haft rig mulighed for at gøre denne afvisningsgrund gældende. Klageren har anført, at selskabet bør derfor tilpligtes at give retshjælpstilsagn i overensstemmelse med kendelse 95014 af 4/11 2020. Klageren har anført, at selskabet ikke har løftet bevisbyrden for det påståede fremleje-forhold, og at tvisten ikke udspringer af selve leje-forholdet. Klageren har anført, at "Skaden og den efterføl-

gende tvist er opstået som følge af, at for forsikringstager ukendte gerningsmænd har tilegnet sig forsikringstagers ejendom, og disse dømte gerningsmænd har herefter haft en [cannabis]produktion i ejendommen. Selskabet har fortsat ikke fremlagt nogen dokumentation for, hvordan gerningsmændene er kommet i besiddelse af forsikringstagers ejendom. Denne tilegnelse og efterfølgende [cannabis]produktion kunne være sket uagtet om, der havde været et lejeforhold eller ej".

For så vidt angår meromkostninger grundet den første advokats forsømmelse har klageren anført, at "Henset til at sagen blev afvist netop på baggrund af advokatens forsømmelser jf. bilag A fremlagte af Aros Forsikring i nærværende sag, så mener undertegnede, at selskabet uden videre kunne have nægtet at betale nogen form for salær". Hun har også anført, at selskabet har fordyret processen ved sit forældelsesanbringende for retten, som selskabet ikke fik medhold i.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at selskabet ikke har været berettiget til at afvise at yde retshjælpsdækning til den genanlagte sag. Selskabet skal derfor genoptage sagsbehandlingen og skal yde dækning i overensstemmelse med betingelserne.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at spørgsmålet om selskabets afslag på retshjælpsdækning til den for byretten verserende tvist blev afgjort af nævnet i kendelse 95014 af 4/11 2020, hvor nævnet fastslog, at selskabet ikke havde været berettiget til at afvise at yde retshjælpsdækning. Selskabet har ikke anfægtet afgørelsen.

Nævnet har tillige lagt vægt på, at retssagen blev afvist ved kendelse af 24/1 2022 og blev genanlagt ved stævning indleveret den 25/1 2022.

Nævnet har også lagt vægt på, at det ikke kan komme klageren til skade i forhold til spørgsmålet om retshjælpsdækningens beståen eller ej, at selskabet har valgt at udbetale salær til klage-

Ankenævnet for Forsikring

19.

98095

rens første advokat til trods for advokatens åbenlyse forsømmelser i forbindelse med varetagelsen af sagen.

På den baggrund er selskabet ikke berettiget til at afvise retshjælpsdækning med henvisning til forsikringsbetingelsernes punkt 7.f, ligesom selskabet ikke kan påberåbe sig undtagelsesbestemmelsen i punkt 5.1.

Henset til sagens karakter og udfald finder nævnet, at selskabet skal dække klagerens advokatudgifter forud for sagens indbringelse for nævnet med skønsmæssigt 10.000 kr. inkl. moms.

Det, som selskabet i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Aros Forsikring, skal anerkende, at selskabet ikke har været berettiget til at afvise at yde retshjælpsdækning til den af klageren anlagte retssag. Selskabet skal genoptage sagsbehandlingen og skal yde dækning i overensstemmelse med aftalegrundlaget. Selskabet skal dække klagerens advokatudgifter med 10.000 kr. inkl. moms.

Klagegebyret tilbagebetales.

Peter Thønnings